

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci **žalobkyně: KODIAK s.r.o.,** se sídlem Lazarská 6, Praha 2, zast. Mgr. Dagmar Vrbovou, advokátkou se sídlem Lazarská 6, Praha 2, proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) J. K., 2) Z. S., 3) Ing. R. V., 4) Ing. L. H., a 5) J. S., proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2010, č. j. 158853/2010/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 A 33/2011 - 53,

takto:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 A 33/2011 - 53, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) shora označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla odmítnuta pro opožděnost její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2010, č. j. 158853/2010/KUSK.

[2] Městský soud v napadeném usnesení uvedl, že zástupce stěžovatelky si žalobou napadené správní rozhodnutí převzal dne 21. 10. 2010, i když stěžovatelka v žalobě uvedla, že jí bylo doručeno dne 20. 10. 2010. Žaloba, kterou stěžovatelka zaslala městskému soudu, byla podána k poštovní přepravě dne 10. 2. 2011 a městský soud ji obdržel dne 11. 2. 2011.

[3] Městský soud poukázal na § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dle něhož lze žalobu podat ve lhůtě dvou měsíců od oznámení rozhodnutí žalobci. V napadeném usnesení je pak uvedeno, že žaloba, kterou stěžovatelka zaslala městskému soudu, byla k poštovní přepravě

předána po uplynutí dvouměsíční lhůty, a žaloba je proto opožděná, což byl důvod jejího odmítnutí.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Stěžovatelka uvedla, že dne 1. 12. 2010 podala k Okresnímu soudu pro Prahu-západ žalobu proti rozhodnutí žalovaného. Usnesením ze dne 27. 12. 2010, sp. zn. 9 C 367/2010, které nabylo právní moci dne 20. 1. 2011, tento okresní soud řízení zastavil. Žaloba totiž měla být podána ke správnímu soudu. Okresní soud stěžovatelku poučil o možnosti podat žalobu k soudu ve správním soudnictví ve lhůtě jednoho měsíce od data právní moci usnesení o zastavení řízení.

[5] Stěžovatelka následně dne 10. 2. 2011 podala k poštovní přepravě žalobu proti rozhodnutí žalovaného, která byla městskému soudu doručena dne 11. 2. 2011. Důvodem pro podání kasační stížnosti je porušení § 72 odst. 3 s. ř. s., dle něhož se má za to, že žaloba ke správnímu soudu proti rozhodnutí správního orgánu byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení za situace, kdy civilní soud řízení o žalobě zastaví z důvodu, že měla být podána k soudu rozhodujícímu ve správním soudnictví.

[6] Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou k tomu oprávněnou, je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, stěžovatelka je v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátkou. Důvod kasační stížnosti odpovídá důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Zdejší soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, zároveň zkoumal, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[9] Dle § 72 odst. 1 s. ř. s. je lhůta k podání žaloby proti správnímu rozhodnutí dva měsíce poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem.

[10] O žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 s. ř. s. a násl. rozhodují soudy ve správním soudnictví.

[11] Dle § 72 odst. 3 s. ř. s. platí: *„Jestliže soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a*

místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení."

[12] Citované ustanovení § 72 odst. 3 s. ř. s. reaguje na dvojí režim soudní ochrany poskytované v případech, v nichž rozhodovaly správní orgány. Týkalo-li se rozhodnutí správních orgánů veřejného subjektivního práva, ochranu poskytují soudy ve správním soudnictví dle soudního řádu správního. Rozhodoval-li však správní orgán podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá ze vztahů soukromého práva, poskytují ochranu soudy rozhodující v občanském soudním řízení, a to dle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Rozlišit, kdy jde o věc soukromoprávní a kdy jde o věc veřejnoprávní, nemusí být ve všech případech jednoduchá a jednoznačná záležitost. Na základě § 72 odst. 3 s. ř. s. je zajištěno, že žalobce neztratí možnost domáhat se soudní ochrany před soudy rozhodujícími ve správním soudnictví v těch případech, kdy žalobu ve dvouměsíční lhůtě nesprávně podal k soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení a kdy žalobu k soudu rozhodujícímu ve správním soudnictví podal ve lhůtě jednoho měsíce od zastavení řízení civilním soudem. K uvedenému srov. Jemelka L., Podhrázký P., Vetešník P., Zavřelová J., Bohadlo D., Šuránek P. *Soudní řád správní. Komentář.* 1. vyd. Praha : C. H. Beck. 2013. s. 586.

[13] Stěžovatelka v části V. své žaloby městský soud výslovně upozornila na skutečnost, že nejprve podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného k Okresnímu soudu pro Prahu-západ, který řízení o žalobě zastavil, jelikož věc projednávají soudy ve správním soudnictví. Stěžovatelka se řídila poučením uvedeným v usnesení o zastavení řízení ze dne 27. 12. 2010, sp. zn. 9 C 367/2010, které městskému soudu zaslala jako přílohu žaloby. Okresní soud pro Prahu-západ dal stěžovatelce poučení ve smyslu § 72 odst. 3 s. ř. s., že svou žalobu může podat k soudu rozhodujícímu ve správním soudnictví. Stěžovatelka v žalobě uvedla, že usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci dne 20. 1. 2011 a má proto za to, že žalobu, kterou městskému soudu doručila dne 11. 2. 2011, podala v jednoměsíční lhůtě ve smyslu § 72 odst. 3 s. ř. s.

[14] Nejvyšší správní soud konstatuje, že městský soud v napadeném usnesení, kterým žalobu odmítl pro opožděnost, žádným způsobem nereagoval na tvrzení stěžovatelky týkající se § 72 odst. 3 s. ř. s. Krajský soud byl povinen vyžádat si spis Okresního soudu pro Prahu-západ vedený pod sp. zn. 9 C 367/2010 a ověřit z něj tvrzení stěžovatelky. Tvrzení stěžovatelky svědčí o tom, že pro posouzení včasnosti žaloby podané k městskému soudu může být v nynějším případě podstatné ustanovení § 72 odst. 3, věta poslední, s. ř. s., dle kterého se má za to, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení, nastaly-li okolnosti popsané v první větě § 72 odst. 3 s. ř. s.

[15] Krajský soud nedostál své povinnosti vyžádat si spis Okresního soudu pro Prahu-západ a ověřit z něj okolnosti rozhodné pro aplikaci § 72 odst. 3 s. ř. s. Pro posouzení včasnosti žaloby tak vlastní vinou neposuzoval všechny nezbytné skutečnosti. Z tohoto důvodu rozhodl nezákonně, když žalobu odmítl pro opožděnost.

V. Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, proto napadené usnesení městského soudu dle § 110 odst. 1, věty první, s. ř. s. zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení, kde bude městský soud vázán závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[17] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3, věta první, s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu